

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 frt 25 kr., fél évre 2 frt 50 kr., egész évre 5 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. útdz. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Statutum-módosítás.

II.

Azt mondja a módosítást készített bizottság a munkája megokolásában, hogy tanulmányozásában három elvi kérdés megoldása foglalkoztatta: a kvalifikáció, a nyugdíjintézmény és a tisztviselők fizetése.

A tanulmányozások aztán oda lyukadtak ki, hogy megállapították, miszerint az országos törvények rendelkezéseit kívánják csupán a város tisztikarára alkalmazni, még pedig azért, mert nem akarnak a törvénynek prejudikálni és annál szigorúbb kvalifikációt felállítani, és nem volt szándékukban, a választhatási jogosultságot az országos törvények megelőzésével korlátozni.

Vagyis, miután a törvény, melynek prejudikálni nem akartak, az 1886. évi XXII. t. c., mely a községi és rendezett tanácsú városok tisztviselőitől — a jegyzőt, polgármestert, főkapitányt, ügyészt, orvost, mérnököket kivéve, mindössze annyi képesítettsé-

get kíván, hogy az illető nagykorú, irni olvasni tudó s ha előjárásági tagságra aspirál, legalább két év óta községi adófizető polgár legyen, ennélfogva ők se kívánunk többet, mint a törvény s hogy ezentúl Szentesen valaki jogügyi vagy gazdasági tanácsnok, vagy adóügyi tanácsnok lehet, ahogy 24 éves, két év óta községi lakos adófizető és irni-olvasni tud.

A statutum-módosító bizottság e mély bölcseségre hosszas tanulmányozások árán jutott s már most képzelve el akár ki is, milyen leendett a munkálata, a javaslata az esetben, ha kevesebbet, vagy ha egyáltalán semmit nem tanulmányoz, hanem hanyattholok rohan bele a tervezete kidolgozásába.

Ugy rémlik, hogy a t. bizottság nem annyira a város érdekében fakadó tanulmányokat végezett epochális módosító munkáját megelőzően, mely visszafeljődni van hivatva segíteni a várost, mint inkább tereptanulmányokat a részben: vajjon kik vannak ma városi hivatalban, kiket lehetne ezek közül majd a leendő új statutum erejével kilőzni és melyik atyafigyereket emelni előbbre, velősebb konczu hű-

sosfa zékhoz, aki nem tanult semmit s csupán irni-olvasni tud s aki ezek szerint, hogy Szentes város valami magasabb tisztviselői állásába bejusson, nagy bölcsen nem prejudikált képzettség elnyerésében a törvénynek, hanem inkább helyezkedett a módosítási tervet kidolgozott bizottság álláspontjára, mely szerint többet ér egy kisujnyikorteszatyafiság, sógorásd-komasz, száz méternyi tudásnál is, ha ezt úgy méterrel lehetne boltban venni, mint a korteslobogóknak való materiát.

No de, ha a kifürkészhetetlen bölcseségű bizottságot a kvalifikáció kérdésében a tanulmányozásai ilyen eredményre vitték, gondolni lehet, hogy akkor talán csak egyebekben és így a nyugdíjkérdésben se akart prejudikálni a törvénynek és e részben viszont nem kívánta a tisztviselők jogait, az országos törvények megelőzésével *kitágítani*.

Föltöttebb csalódnék, aki így — a logika szabályainak megfelelően alkot magának és iránt véleményét és éppen e csalódás igazolja azt az álli-

TÁRCA.

A kintorna.

Irta: Francois Coppée.
(Folytatás és vége.)

De ön tisztességes leány volt, szép aszszonyom, öt éves korában árva lett. Kötél-táncos atya, egy szép napon lebukott és kitérte a nyakát, kartársai pedig örökre fogadták őnt. A Clown adta önnek az első oktatást az írásban és olvasásban. És ime ön ezeknek a derék komédiásoknak becézett és szentül megőrzött kedvencéből a társulat legragyogóbb csillaga lett. Tisztességesen kereste meg a kenyérét, szüzsies tiszta maradt, úgy, hogy midőn önnek a kéjence gróf egy este értékes gyémánt ékszerrel nyújtott át — no nem épen a leggyöngébb és legkíméletesebb módon, akkor nem sok híja volt, hogy ön az egész közönség szeme láttára arcul nem ütötte korbacsaival.

De büszke tartózkodása lángra lobbantotta a gróf szenvedélyes jellemét és midőn az American cirksz körútra indult Frankonba, a gróf Tourson, Orleanson és Angerson Nantesszig követte őnt. És a vége egész az volt, hogy elvette őnt.

De minő panaszosan sir a kintorna és minő búsan hangzik a régi cirkszalopp az esti szürkülletben.

De mit tehetett a gróf a mézeshetek után, miután a szerelem mámorított édességét valami tengerparti falu kunyhójában végig éltezték? A párisi szalonokban a Jockey-klub tagjai majd megpukkadtak neveltükben

és a hölgyek irigy haragjukat legyezőjük mögé rejtették. A gróf azt tette, ami az adott körülmények között a leghelyesebb volt, elhagyta hazáját.

Oh szegény grófné, minő rettenetesen unatkozott Florencben, abban a komor sötét palotában, a hol férje őnt neveltette és a hol annyi tanár kinezta őnt oktataisaival. Tiszta halából, — mert sajnos, nem lehetett ezt az érzést szerelmennek nevezni — tetszeni akart a grófnak, méltó akart lenni hozzá. Ez pedig időt igényel és akármily türelmes volt is a férje, eleintén, sokat kellett szenvednie. Örökké ezt a megjegyzést kellett hallgatnia: Ez nem illik — ezt nem teszik — ezt nem mondják és — ha aatán száraz hangon hozzátette: — kedves grófnó, — mindannyiszor szívembe nyallott.

A nők mind fogékonyak az oktatásra, azért a parvenű szónak nincs is femininuma. Három év múlva ön megállhatta batran a helyet, mint grófné és a gróf önnel visszatért Parisba. A komor családi palota ablakai megnyíltak és önök visszatérésük után a nagy ősi ebédőben költötték el az ebédet, a gróf ösapjának életnagyságú arcképevel szemközt, kinek szigorú tekintete mint valami néma szemrehányás nyugodott az ön arcán.

Biz itt se élt vig napokat, szép grófné, itt is magányra volt kárhóztatva. Végre a grófnak sikerült ugyan óriási áldozatok árán önnek egy kis társaskört teremteni, de ez csupa papból és ajtatos vén csoroszlályból áll és oh, minő rettenetes ez a két nembeli fekete csuhas. Hat év óta minden reggel iskolákat és gyermek-menedékhelyeket látogat

ön és este majd meghal unalmában a Theatre francaise vagy az opera egy ragyogó páholyában. Gyermeke nincs és nincs is kilátása, hogy lesz. És az évek mulnak. És a legrosszabb az, hogy nem él szivében más érzés a gróf iránt, mint igaz barátság és hálas köszönet. Gentleman ó tetőtől talpig, de unalmas mint a sir. Epen negyvennyolc éves és megtért, kijózanodott Don Juan mintaképe.

Rossz gyomor, szürke cylinder, arisztochrata előtételek, festett szakál meglehetősen unalmas keveréke.

Minék is játszza ez a kegyetlen kintorna még mindig azt a régi galoppot, melynek utemeire ön hajdan paripáját ugratta. Ujra a lovardába képzeli magát. Epen most fejezte be a produkciót és a lelkesült közönség csókokat vet a szép lovamőnőnek és ön mámorittasan hallgatja a felzúgó tapsvihart. Megbolondult ön szép grófnó? Lehetésges-e az, szive megrezdül a multak édes, kéjes szerelmi sóvárgásában; ugyanabban az édes érzésben, mely mindannyiszor átjarta idegét, valahányszor a szép piros frakkos lovászmester helyére kísérte őnt és ön azt vélte érezni, hogy gyengéden megszorítja ujjai hegyét?

Végre elhangzott a kintorna dallama, a fakuló esti égen csak a lombtalan fák kopár ágainak körvonalai feketéltek. Halkan lép be a komorna a szobába és behozza a lámpát. Az asztalra teszi és unnepléyes hangon jelenti:

— Aquinoi Szt. Tamás lelkesze tisztelét óhajta tenni.

tásunkat, hogy voltaképen a húsos-fazekak te re p t a n u l m á n y a i t végezte a bizottság és így oda is jutott szerencsésen, hogy az irni-olvasni tudáson kívül ugyan nem kíván semmi más képzettséget a városi köztisztviselőségre pályázott atyafigyerekektől, ellenben életük fogytáig biztosítja a kenyereket a nyugdíjintézmény létesítésével.

Ezt a tanulmányos bizottság így írja körül: »a nyugdíjintézmény felállításával bizottságunkat viszont a közigazgatásnak félreismérhetetlen igaz érdekei és a humanizmus szempontjai vezérelték: jó közigazgatást csak életfenntartási feltételeiben teljesen biztosított tisztikartól várhatunk úgy anynyira, hogy a közigazgatás jószágának a tisztviselői kar megalégedettsége a tokmérője.«

Ahoz tehát, hogy a közigazgatás jó legyen, nem kell semmiképen se a köztisztviselő semmiféle képzettsége, mert a jó közigazgatás fokmérője nem a tisztviselő képzettségében, de elégedettségében van. És éppen ezért nem is az a fő egy város adminisztrációjában, hogy képzett, de hogy elégedett köztisztviselőkkel bírjon, mely célból okoszerű minél generalisabb számárakat választani köztisztviselőknél, már csak takarékosági szempontból is, mert köztudomású, hogy minden istenteremtések közt a legkönnyebben kielégíthető, tehát legkisebb igényben is legelégedettebb a számár, melynek elég, ha a bogács élete fogytáig kijár, de amely azért a finomabb abrakneműeket se veti éppen meg.

Ugyanez a gondolat, hogy t. i. a közigazgatás jószágának legfőbb fokmérője: a tisztviselő elégedettsége, uralta a bizottság agyvelejét a tisztviselői fizetések aránytalan felemelésének indítványozásában is, amit aztán nagybölcsen a köztisztviselő állása tekintélyéhez mért család- fenntartási viszonyai konszolidálásának neveznek. Magyarán azonban ez annyit jelent, hogy a város legyen a lelkiszegények és szellemi törpék jószágos elhelyező intézete, hol minden jó pártkortes iskolát falba rugott ija-fia — a jó közigazgatás próbakövéül élete fogytáig kenyeret kapjon. S hogy ezt így javaslatként nyélbe süssé, még tanulmányokat is tett a bizottság. Hogy aztán részleteiben mint váltak be e tanulmányos alapelvek: erről legközelebb.

Előrevetett árnyékok. Lapunk előző számában hirt adtunk már a csongrádi szabadelvű pártnak általános lelkesedéssel hozott azon egyértelmű határozatáról, mely szerint csongrádi elvtársaink a következő választások alkalmából országos képviselőül Gajári Ödönt, a »Nemzet« szerkesztőjét, a kiváló képzettségű és jeles tollú publicistát jelölték, s hogy őt a jelöltség elfogadására föl-

kérjék, legközelebb nagyszámú küldöttség menteszenek a fővárosba.

Nagyon természetes, hogy a kormánypárti renegátokkal szövöttezett 48-as-nemzeti néppárt, melynek színt azonképp gombamódra szaporodnak jelöltjei, a szabadelvűek mozgolódásait nem valami nagy lelki nyugalommal nézi, s galambpéjű Hegyi Antal ellenzéki pártvezér úr, lelkültehez és ismert multjához méltó hangon rohan neki már is a szabadelvű párt jelöltjének, akit veszedelmes ellenfélnek ismer, s úgy foglalkozik vele, mint idegenből ide szakadt zsidó zsarnalasztával, kinek vallása és származása már magában elegendő arra, hogy a jó csongrádiak gyűlölettel tekintsenek rá.

Abszolút semmi szavunk az elfogult kortes-heremiádokhoz, melyeknek kétségkívül meglesz az ő hatalmas csattanójuk, csupán rámutatni akarunk arra a nemes irányzatra, mely a néppárt nagybecsületű korifeusainak útját jelzi, midőn például Gajári Ödönnek származását vetvén szemére, elfeledik azt a köztudomású tény, hogy e családnek megalapítója, Gajári-Bettelheim Antal a szabad-ságharcot mint honvéd-huszárszázados küzdötte végig, számtalan csatában állotta ki hazájáért, a magyar hazájáért a vérkeresztiséget és ezért vitézségi koszorúval lett kitüntetve, s a közügyek terén is sokkal több és nagyobb érdemeket szerzett, mint a mennyi rosszat Hegyi Antal és társai Csongrád város közönségének már eddig okoztak vagy ezután okozhatnak, ha ugyan a választók józan többsége valamennyiöknek épp úgy úti lapot nem köt a talpára, mint a hogyan ő kigyelmeik ez úttal ezt megcselekszik H o c k Jánossal, akit rövid néhány év előtt még egekig magasztaltak.

Eros bennünk a hit, hogy a közeli választások nagy fordulatot jeleznek Csongrád város közéletében s a néppárt reménytelen agitációja épp oly meddő lesz végeredményben, mint a mily humbuggal erőlködik a könnyen hívóket újból félrevezetni a mi speciális helyi nagyságunk, »a hatalom és pénz elleni küzdelemnek legerősebb oszlopa«, kinek Dudás Béla sok-ügyű ügyvéd uraság egyhangú lelkesedéssel ajánlotta föl mult vasárnap a tápi mandátumot Dorosmán.

Hja, bizony úgy van az. Az a teljorokkal kürtölt népszerűség ellillant szépen, mint a levegőre kített kámför. Megcsapta a felvilágosultság csipősz szellője, s nem csodánk, ha jóslatot mondunk előre, hogy utána párolog biz annak a »határtalan szeretettel övezett« desúr maga is.

A dorosmai jelölés nem egyéb merő porhintésnél.

Nincs épeszű ember, aki ne tudná, hogy a tápi kerület rég idők óta savanyú szőlő már az ellenzéknek s hasznos lesz onnan elinálni »a férfias erő és kitarítás teljes érzetében« is a képviselő úrnak.

A dorosmai jelölés csak első kürtszava a — takarodónak.

Jelölünk; köszönd meg szépen a bizalmat; ajánld magadat; ajánljuk mi is magunkat. Alásszolgája!

Sertések veszedelme.

Az alsó ausztriai helytartóság egy hirdetményt adott ki, melyben több magyar város és vármegye között, vármegyének megvan nevezve fertőzött területnek, ahonnan a sertésbevitel meg nem engedhető.

Késztelenül nagyon fontos ezek szerint, hogy a fertőző betegségnek minél előbb leendő megszüntetésére, minden sertéshizláló

igyekezék saját jól felfogott érdekében hozzájárulni, s hogy csakis a hatósági intézkedések pontos betartásával válik lehetségesnek ennek az új csapásnak a megszüntetése.

Egresi Péter állami állatorvos terjedelmes utasítást készített a sertésvesz betegség megelőzéséről, valamint a beteg sertésekkel való bánásmódról, melynek tartalma a következő:

1. Amíg az egészséges sertések esznek, azoknak másod- és harmadnaponként az eleségre — minden egyes állatra számítva — egy evőkanálnyi keserűs, vagy glaubers (csodasó) és natrom bicarbona gyógyszerek keverékéből kell egy evőkanálnyi adni. Ha pedig kemény ürülékesség mutatkozik, úgy a fenti szerek naponta adandók mindaddig, míg hígas ürülékesség (ganéjozás) nem mutatkozik. Ügyelni kell arra, hogy oly sertéseknek, amelyeknél az ürülékesség híg, vagy pedig amelyeknél hasmenés mutatkozik, a fenti szerek ne adassanak. Megjegyztetik e helyütt, hogy a betegségnek első tünete: hányás és székrekedés, — bányadtság mellett a megbetegedő állat nem eszik, hanem folyton vizet kíván és vizet iszik. Később a hátulsó részével duállong, tántorogva jár, mire legelőben esetben hasmenés következik be, a testen vörös petytyek, majd pedig nagyobb foltok támadnak: másoknál pedig a tüdő lesz megtámadva, fujtatásszerűleg lélegzenek és gyakori köhögés észlelhető.

2. A betegség megelőzése szempontjából szintén addig, míg eszik a sertés, a megnevesített eleségre, egy literre számítva, lehetőleg a gyógytárakból beszerzett tisztított terpetin olajból egy kávés kanálnyi, — az ivóvízbe pedig szintén, egy literre számítva, egy evőkanálnyi »cresolin« adandó, mely utóbbi szertől a víz tejszerűen megfehéredik.

3. A betegek az egészségesektől szigorúan elkülönítve tartandók, amelyeknek ójja naponta kitisztítandó és 5 százalékos vasgálic (zöld gáliccal) fellecsolandó. Ezen célból, egy liternyi lanya vízben félköli porrá tört vasgálic feloldandó s ezen tömény oldatból egy tizedrés adandó egy liternyi vízre, amely vízzel cirokseprő segélyével nagyobb ólaknál pedig kerti locsolóval az ólak fellecsolandók. A betegétől származó trágya és a betegek ólójának alomja és szemétye clásandó, illetve elföldelendő.

4. A már egyszer betegeknek mutatkozó sertéseknek gyógyszereket beöntés után adni nem javallatik, miután a legnagyobb elővigyázat mellett is, a gyógyszer a helyett, hogy azt az állat lenyelni, s vítvízben a légsóba, illetőleg a tüdőbe jut, s esetleg rögtön megfűlladást, vagy pedig nagyobb fokú tüdőbántalmat okoz, — miért is csakis a fent előírt módon cresolin vizet kell adni. Ha pedig az egy liternyi vízre számított 1 evőkanálnyi cresolin vizet nem inná, úgy kevesebb, esetleg egy kávéskanálnyi adandó, vagy pedig tiszta vizet, hogy az állat ne szomjazzon, egyáltalában a betegek itatására a legnagyobb gond fordítandó s lehető nyugodt és hűvös helyen tartandók. Adni lehet továbbá a betegeknek savót, aludtjejet, valamint kovással savanyított vizet, mibe anynyi konyhasó adandó, hogy kissé sós ízű legyen.

5. Oly betegknél, amelyeknél a hasmenés bekövetkezik, a cresolin vizet tiszta ivóvízbe porrá tört nyers timsó adandó, még pedig egy liternyi mennyiségre egy késhegynyi. — Mihelyt pedig a hasmenéses betegek enni kezdenek, úgy a szemes eleségre is, egy liternyire számítva, egy késhegynyi timsó adandó. — Oly lábadozó betegknél, amelyeknél inkább a tüdő volt megtámadva s fujtató légzés és köhögés mutatkozik, a következő recepte szerint — gyógytárban készített porból — egy-egy maréknyi dara vagy megnevesített, esetleg megázott eleséggel keverve naponta 3-szor egy-egy telített kávéskanálnyi por adandó.

V.: Pulvis bacc, junip; Pulv, calami arom. aa. grm. 100. Natr. bicarbona soda grm. 200. Antim. crud. grm. 30. Flores sulfuris. grm. 50. Kamphor tritae grm. 20. M. f. Pulvis. D. S. naponta háromszor egy maréknyi eleséggel keverve 1—1 telített kávés-

kanályait. Ha a betegek még nem esznek naponta kétszer, egy kavicskányit por ugyanannyi zsírral keverve — a nyelvre kenve — adandó.

6. A minden oldalról ajánlott titkos sertéspestisporok, folyadékok, használatától óvakodják minden sertéstudalomos s ezen szerket sem a betegség megelőzése, sem betegek gyógykezelése céljából ne alkalmazzák, mert egyrészt ezen szernek rendszerint régi időkben származnak — amikor a sertésvesz még nem létezett, vagy minden szakismeret nélkül vannak összeállítva, másrészt mint a fentiekben is kitűnik — a betegség megelőzése szempontjából más, valamint gyógykezelése és az egyes stádiumokban, valamint a mutatózó körtünetek szerint más-más szerrel történik. A sertésvesz, sajnos, nem olyan betegség, minek gyógykezelése különös biztató eredménnyel járna, de még kevésbé olyan betegség, amely bizonyos titkos univerzális szerrel gyógyítható volna.

Általában minthogy a sertésvesz fellepte fertőző, az elkülönítés és a tisztaságra a legnagyobb gond fordítandó, valamint legszigorúbban gondoskodni kell arról, hogy a beteg sertések után származó minden hulladékok (hányadék és trágya), valamint tartózkodási helyének alomja és szeméje aláátását utján megsemmisítendő, — valamint ügyelni kell arra, hogy idegenek a sertések oljához ne közeledjenek. — Elluhlás esetén a hullát a betegelőző anonnal eltávolítandó és szabályos megsemmisítés végett a községi előjárásnak bejelentendő. Kőverebb sertések bejelentés, rendőri engedély s ellenőrzés mellett ipari célokra — szappanfőzésre — felhasználhatók.

UJJDONSÁGOK.

Szentes, 1896. augusztus 6.

— **Vályi János meghalt.** Az ev. ref. egyház tornyán levő fekete loboóg szomorúan hirdeti a tisztánlti egyházkerületnek Vályi János főrendiházi tag, egyházkerületi főgondnok halálával bekövetkezett gyászt. A megboldogultban az ev. református egyház egyik legerősebb oszlopát, s a magyar tarsadalom és törvényhozási legtiszteltebb alakjainak egyikét veszíti el. Az elhunytat néhány nappal ez előtt szélhűdés érte, s az orvosi tudomány sem volt képes az életnek megmenteni. Halála a múlt hétfőn következett be, s temetése ma d. u. 2 órakor lesz. — Elejtrajzi adataiból följegyezzük a következőket: N a g y k ö z i V á l y i János 1826. november 24-én született Maitison. Tanulmányait Eperjesen és Sárospatakon végezte; 1844-ben előbb Szatmármegyében, később a debreceni kerületben, végre Budapestben tablaj gyakornok volt. 1856-ban letetvén az ügyvédi vizsgalattól, Szatmármegye aljegyzője lett. A szabadságharc alatt mint nemzetőr-százados és zászlóaljparancsnok vett részt az erdélyi hadjáratokban. 1849-ben ismét jegyző, 1850-ben törvénykezési főszolgabíró, végre járásbíró lett. 1851-ben visszavonult s egyháza ügyének élte. 1855-ben az első egyházmegyei gyűlésen, a mely hat évi szünet után az országos biztos ellenőrzése mellett folytat le, tanácsbíróvá, 1856-ban a szatmári egyházmegye segédgondnokává választották. A páten ellen érelyes agitációt kezdvén, 1860-ban Nagyváradon törvényszék elé állították; bár bűnösnek találták, a páten visszavonása révén elkerülte a büntetést. Még abban az esztendőben Szatmármegye főjegyzőjévé választották, 1861-ben mint a határozati párt híve részt vett az országgyűlés tanácskozásaiban. 1855-ben kerülete (a tehérgyarmati) újra megválasztotta képviselővé s attól fogva ezt a kerületet képviselte függetlenségi programmal 1878-ig. Később nem vállalt mandátumot, noha a megye politikai mozgalmában tovább is élénk részt vett. Végül a tisztánlti egyházkerület főgondnokául választotta s ezen a címen helyet foglalt a főrendiházban.

— **Választási névjegyzékek.** A szegvári és tápi kerületeknek 1897. évre kiigazított országgyűlési képviselő-választói névjegyzékük ellen a központi választmányhoz összesen 12 felszólamlás adatott be, mely felszólamlá-

sok 32 egyének a választói névjegyzékbe történő felvételét, 10 egyének törlesztését és 5 választóra névze a bejegyzések helyesbítését szorgalmazzák. Algyő, Sövényháza, Tapé, Derekegyháza, Fábian-Sebestény, Mágoos, Mindszent és Teés községek névjegyzékük ellen felszólamlás be nem adatván, ezen választói lajstromok már végérvényesnek tekintendők; a felszólamlásokat ellenben a központi választmány csak a jövő hó első felében tartandó ülésén fogja felülbíralni.

— **Változások a bírói karban.** A csongrádi kir. járásbírósg vezetője, Szarka Mihály járásbíró, mint értesülünk, hivatalától legközelebb visszavonul, a mennyiben már be is nyújtotta nyugdíjazás iránti kérvényét. Sordovány János albró egészségének helyreállítása céljából hat heti szabadságot élvez, mely időre a hivatali teendők ellátására Firtling Sándor szentesi kir. aljárásbíró helyettesítettt át Csongrádra, s hivatalát ott e hó elsejével már el is foglalta. Katkics Gyula aljárásbíró szintén szabadságon van; Gaál Sándor kir. járásbíró pedig, hirszerint, megvalni készül városunktól, amennyiben Nyiregyháza történő áthelyezését kérelmezte. A járásbíró úrnak ezen hirtelen elhatározása kétségkívül meglepő hat a jogkereső közönségre, mely távozásával egy érelyes és tapintatos bírót veszít, s még inkább a város intelligens közönségére, melynek a bíró úr egyik közkedvelt alakja. A szentesi ügyvédi kar, mint értesület vagyunk, testületileg fogja az érdemes járásbírótól felkérni, hogy áthelyezési kérvényét vonja vissza, s továbbra is maradjon meg a szentesi bíróság vezetőjének.

— **Idők jelle.** A szentesi összes takarékpénztárak igazgatói és ügyészei, egy felmeirő eset alkalmából, f. hó 4-én értekezletet tartottak, melyen egyetelműleg abban állapodtak meg, hogy javaslatot terjesztenek be igazgatósaikhoz, amely szerint mindazon akár közvetlen akár közvetett adóssók, kik akár magánúton, akár a törvényes ténen felhasználó eljárásaikkal a hitelező takarékpénztárt rosszhiszeműleg megkarosítani célozzák: az összes helybeli pénzintézetek a hitelt egyszer és mindenkorra megvonják. Szomorúan vesznük tudomás a takarékpénztárak vezérfőirainak ezen megállapodásáról, amelyre kétségkívül a közérkölsők e ténen is tapasztalt lazulása vezethette őket.

— **Eljegyzések.** Kamocsay László várm. árvaski nyilvántartónak kedves leányát Erzsikét, az iglőfűrdő fürdő gondnok, Szeghy Géza a napokban jegyezte el. — Krasner Antal községi pénztári ellenőr, jegyet váltott Aranyossy Ilonka tanítónővel Csongrádon.

— **Kinevezés.** Kalló Antal nyugalmazott esendőfőhadnagyot, volt Szentes város alkaptányt, Pestvármegye főispánja Vác város rendőrfőkapitányává nevezte ki.

— **Ütibiztosi vizsga.** Széll Gyula ideiglenes minőségben kinevezett vármegyei ütibiztos, az előirt szakvizsgát tegnap tette le a megyei vizsgálóbizottság előtt, s az ütibiztosi teendőik ellátására egyhangúlag képe-sítettet.

— **A gazd. egylet löversenye.** A csongrádmegyei gazd. egylet igazgató választmánya által az idej egyleti löverseny rendezésére megválasztott bizottság, Kölbér Elemér főhadnagy, dorosmai ménlepel-parancsnok részvételével, a f. hó 2-án délelőt tartott ülésében véglegesen megállapította a löverseny programját. E szerint a löverseny szeptember 27-én, vasárnap napon, kedvezőten idő esetén a rákövetkező vasárnapon történik meg és szoposcsikók meg 3 éves csikók díjazásával lesz összekövve, melynek bíralatát a löverseny napján délelőt 9 órakor a vármegyéhez udvarán ejtik meg. E csikódíjazásnál a szopos-csikóknak 4, a 3 éveseknek 3 díjat állított meg a bizottság. Maga a löverseny a jelzett napon délután 3 órakor kezdődik majd, az alsó-csongrádjárás

versenyterén és 5 futammal lesz: állami díj, három nyertesrel, Szentes város díja két nyertesrel, szentesi hölgyek díja 2 nyertesrel és vigaszverseny szintén két nyertesrel. Ezenkívül lesz ügety verseny is, kettős fogatokkal, mely célból a tisztelet-díj beszerzésére nyomban gyűjtés is indult meg a rendezőbizottság körében, igen szép eredménnyel, úgy hogy ez a pont nemcsak a legfőbb vonzóerejűl kínálkötik a versenyeink, de bizonyára igen szép értékes emléktárgyat is juttat majdán a nyertesnek. A bizottság megválasztotta egyben az összes albizottságokat, orvost, állatorvost és pénztárost is és megállapította a verseny s nevezés szabályait. A részletes programot legközelebb közreadják és akkor mi is kimerítően közöljük.

— **Nyári táncmultság.** Nagykegyben volt a kereskedő-ifjak egylete, a szombati orkánserü zivatar és több órán át tartott szakadó zápor után az iránt: vajon megtartás-e hát a f. hó 2-ki, sétáhangversennyel egybekötött nyári táncmultság a túl a kurcain népkertben, vagy ne? A szentesi Lap vasárnap számában ki is adott elhatalosnát a hangot, hogy a multságot elhalasztsák, de vasárnap reggelre kelvén, egyfelől olyan kellemes, hús volt ez időjárás, másfelől meg vidékről annyi kedves vendég érkezett a vizalomra, hogy celszerűbbnek látták, megtartani a multságot és ezt lehető nyilvánossággal hirdetni is, ami aztán okos elhatározás volt, mert így ez a vizalom egyike lön, minden tekintetben a legsikerültebb multságoknak, mely az egyletnek szépen jövedelmezett. Bizony világosan reggel volt már, mikor a sok szép lány és álmos gardám a feszetlen kedélyes multságból haza toborodott.

— **Betegsegélyző pénztárak.** A szentesi kerületi és a csongrádi ipartestületi betegsegélyző pénztárak kérelmet intéztek a kereskedelmiügyi miniszterhez, hogy a postatakarékpénztár cheque- és clearing forgalmába való belépésnek kötelezettsége alól menten fel őket azon okból, mert a 100 foitnyi törzsbetétet kifizetni nem képesek. A miniszter a kérelemnek, ily alakjában, helyt nem adott, azonban megengedte, hogy a pénztárak akkor tegyenek eleget belépési kötelezettségüknek, a mikor a törzsbetétet nagyobb megterhelhetőség nélkül kifizethetik.

— **Az aratás és a fegyvergyakorlatok.** Szentes város polgármestere július hóban kérelmet intézett a honvédelmi minisztériumhoz az iránt, hogy a folyó hó 3-án kezdődő fegyvergyakorlatokra behitt tartalékos katonáknak fegyvergyakorlati ideje, az aratási munkálataokra való tekintettel, későbbre halasztassák. A miniszter, az eddig követett szokásra hivatkozva, a kérelmet ez által nem hajlandó teljesíteni; figyelembe véve azonban a felterjesztésben foglalt viszonyokat, arról értesít, hogy jövőre névze, a mezei munkások érdekeinek megóvása szempontjából a közös hadügyminisztériummal egyetértőleg a kérelemnek megfelelő módon rendelkezik.

— **Négy száz pör egyszerre.** Állítólag, a gróf Karolyi-féle uradalom a vármegye területén fekvő birtokának egy részét parcelázta és részletekben eladta a nélkül, hogy az eladást a kincstárnak bejelentette volna, amely ily módon az illetékektől esedett. Mivel külön-külön történt meg ez a dolog, az uradalom nem kevesebb mint négy száz kincstári pört fog egyszerre kapni.

— **Alvó fákrok.** A mióta Ós-Budaváranak tisztelőndó fakirjairól bebizonyult, hogy mely alvásukkal csupán komédiát ütnek, s a nagy közönséget galádul felültették, az a hiedelem kapott lábra, hogy a fákroknak sajátképpen való nevezetessége épp abban áll, hogy a tisztelőndó testvérek egyáltalán nem alszanak, s nincs oly természeti erő, amely őket álomba szenderíteni képes volna. A közfelfogással szemben szinte hihetetlenül hangzik tehát a hirmás, mely pár nap óta városunkban sügva-bügva terjed, hogy a tisztelőndó fákrok mégis csak — alszanak.

és pedig oly erővel, hogy mult kedden a harangozó se bírta őket felköltetni, s állítólag ez az oka annak, hogy a keddi isteni-tisztelet egyik helybeli templomban valósággal nem volt megtartható, mert a papba és kántorba nem lehetett lelket verni.

— **Zászló-szentelés.** A szentesi iparosifjak egylete folyó hó 23-án nagy ünneppel szentesi fől újonnan készült díszes zászlóját. Az ünneppélyre nagyban folynak az előkészületek, s sikere annál biztosabb, mert több vidéki egylet már előre bejelentette, hogy a főlszentelésen küldöttségileg fogja magát képviseltetni. Az ünneppély programját legközelebbi számunkban fogjuk közölni.

— **Bál a szomszédban.** A csongrádi polgári-kör, szokásos bacsúli táncmultságát, nagybaldogasszony napján, vagyis e hó 15-én tartja meg.

— **Vesztett asszony.** Rémmegényekbe illő hírrel rontottak be a napokban a rendőrségre, azt újságolva, hogy egy cigányasszonyon a vesztettségnek tünetei mutatkoznak. Amint később kiderült, az egész kószahírő csupán annyi volt igaz, hogy Buzi Lajosné és Szabó Bálintné egymást jó szomszédokhoz illő módon eldöntvén, egyikőök oly ékeltlen orditózásba tört ki, hogy a báméskodók valóságossal vesztettek hitték. Pedig csak — eszeszett volt a szegény.

— **Mire jó az esőernyő?** Aradi Erzsébet félt a borongós időtől s esőernyővel föllegy-verkezte indult ki vasárnap a piacra. Az eső azonban nem akart megeredni, hogy hát az esőernyő néhogy lezegen hiába, hátra verte vele hűségese kofa-kollégiját, Dancsó Mariát, akinek javvesztéskébe oda csalta a rendőke éber őret is, de csaknem veszedelmére, mert kevésbé mult, hogy a harcias hölgy őt is meg nem tisztelte ütlegével. Az esőernyős hölgyet természetesen bekiérték a hűvösre.

— **Hazafelő.** Korszós Lidia szentesi illetőségű, foglalkozás nélküli hajadont, a szegedi rendőrkapitányseg tegnapelőtt kötött utlevéllé haza utasította.

— **Rossz kenyér.** Dr. Czukermann Soma városi orvos a napokban rendőri vizsgálatot teljesíten, egy helybeli kenyérsütő asszonynál a piacon oly elárúsításra szánt kenyeret talált, amely valósággal élvezhetetlen, sőt az egészségre kártékony hatása. Az asszony elleni közegészség elleni kihágás miatt följelentést tett, a kenyeret pedig elkobozta.

— **Lopás Kisteleken.** Nagy csőndesség van most Kisteleken. Akinek földje van, azt munkálja, akinek pedig a községben van dolga, behűződik az árnyékos szobába. Nem is történt ott mostanában semmi, kivéve egy lopási esetet. Deutsch Mihály pékmesternek a napokban étkező vendége volt, aki miután étvágyggyal elkötőte ebédjét, az iletben levő asztal zarálatn fökjából 290 frtot ellopott. Bár a tulajdonos elég hamarosan észrevette a pénz hiányát s a tolvaj kézrekerítése iránt a lopás után alig félóra múlva intézkedett, idáig mégsem került elő a tolvaj.

— **Állatbetegségek.** Szegevár község határában a ragadós száj- és körömfájás, Csongrádon pedig a sertésvész járványosan jelentkezvén, nevezett községek területi zár alá helyeztettek.

— **Megszűnt járvány.** A Mágocs község területén eddig járványosan uralkodott sertésorbánc betegség megszűnt, s az állami állatorvos által megajtendő felülvizsgálat után a község határa a zár alól feloldatik.

— **Temesvári vásár.** Az ideji temesvári Szt.-Jakab napi országos vásár f. évi aug. 13-tól bezárólag 17-ig fog megtartani. Ezen vásárral a délmagyarországi (azelőtt bánáti) lóvásár van egybekötve. A legközelebbi országos vásár szeptember hó 24-től bezárólag szeptember 28-ig fog megtartani.

— **Országos vásár.** Az ugynevezett szent-istvánnapi vásár Makón e hó 15. 16. és 17. napján fog megtartani oly korlátozással, hogy a 15-iki állatvásárra sertések csak a helybeliek hajthatnak föl.

Foulárd selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai s. a. t. a legújabb mintázattal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet 35 krtól 14 frt 65 krig** méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damasztos s. a. t. (mintege 240 különböző mintázattal, 3000 színt és mintázattal s. a. t. megrendelt árt postabérfutálval küld **Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zúrichben.** Svájczba címzett levelekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelvűen írt megrendelések pontosan elintéztetnek. (2)

Irodalom.

A **„Vasárnapi Újság”** augusztus 2-iki száma 26 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Képek az ezredévi ünnepekről.« (képekkel: gróf Andrássy Géza és neje magyar díszben.) Költmények: »Bölcsönél» Pasztóitól; »Lilla sirján» Szalay Károlytól. — Regénytár: »Slatin basa viszontagságai Szudában» (képekkel); »Senki fia.» Verne Gyula regénye (az eredeti francia kiadás illusztrációival) — »Megszeele egy asszony a tollat.« Rajz a régi alföldi népeletről. Irta Szabó Mihály. — »Az ünnepi vendégek kirándulásai Munkácsról« (képekkel: Erdélyi miniszter, Fankovics plébános és Halaktovics esperes a mint beszédek tartanak; a verecki szoros és az új emléktábla; a beszédki hágo, stb. Paur Géza fényképei és rajzai s Erdélyi fényképei után). — »Utazás a föld körül 39 nap alatt.« — »Diszhintók a hódoló diszmenetben« (képekkel: Vaszary Kolos herceggímás és gróf Erdődy Ferenc diszhintái). — A múcsarnok ezredévi kiállításából (képekkel: »Szabadka, mint sz. kir. város fogadjja Mária Terézia királyi biztosát» Jantyh Miktyás történeti festménye). — »Krasznahorkai múlcinek az ezredévi kiállításra.» Markó Miklóstól (képekkel). — »Ivánka Imre« (arc képpel). — »Ezredévi ünnepek.« — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok egészítik ki a lap tartalmát.

A **„Vasárnapi Újság»** előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságok»-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest, egyetem-útca 4 szám.) Ugyanítt megrendelhető a **»Képek a népi társaságok»** a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 frt 20 k.

KÖZGAZDASÁG.

Gabonaüzés. (Bpest, aug. 4.) A gabonaüzletben az árak nem csökkentek, az irányzat azonban csendes maradt. Búza b. a. n. valamivel gyengült a kínálat. Egyéb gabonaművek közül u. r. o. z. s 5 kral csökent és minőség szerint 5.27 $\frac{1}{2}$ —5.30 frton kelt el helyben, míg paritásban csak 5.27 $\frac{1}{2}$ frtot fizetnek. Augusztus közepéig való szállításra pedig 5.20 frton kelt el. Árp. a lanya, felsőmagyarországi fajta 5.60—5.70 frton kelt el itteni paritásban. Z. a. b lanya, ó árut 5.80—6.— frton fizettek, míg új áru csak 5.55 frton kelt mintegy 1000 mm. összeforgalom mellett. Tengeri lanya és 3.50—3.55 frtot gyerezt. R. e. p. c. szilárd, új áru minőség szerint 9.80—10.— frton kelt el.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: **Dr. MÁTEFFY FERENC.**
Társ-szerkesztő: **BÁNFALVI LAJOS.**

Özv. Sarki Molnár Sándornénak

a vásárhelyi útélen 40 hold szántó-földje haszonbérbe kiadó. Értekezhetni a tulajdonossal.

1220/vh. 1896. sz.

Árverési hirdemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. z. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbíróóság 1895. évi 6539. számú végzése következtében Kiss Zsigmond ügyvéd által képviselt **Szegevári Takarékpénztár javára Goldman Julia, Weinstein Mór, Bihari György és Muszik János** ellen 150 frt s jár. erejéig 1895. évi szeptember hó 18-án foganatosított kieliégítést végrehajtás útján lefoglalt és 410 frtra becsült és Muszik Jánosnál összeirt lovak, kocskik és más tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésnek eladnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbíróóság 7408/1896. sz. végzése folytán 150 frt tökékövetelés, ennek a végzéseknben jelzett napotl járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 41 frt 21 kban bíróság már megállapított költségek erejéig Szegevár, a község hazánál leendő esztőlősére **1896. évi aug. hó 8-iki napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megfigyesszel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. z. 107. és 108. §-a értelmében készpénzzel mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szentesen, 1896. évi július hó 24.

VEGH SÁNDOR,
kir. bírósági végrehajtó.

4—5% mellett

rendes és rendkívüli jelzalog-kölcsönöket kieszközöl, valamint a legbonyolódottabb conversiókat — szintén 4—5%-kal rendezi — gyorsan és diszkretül minden előleg nélkül.

Herczeg Sándor.

Budapest, Gyár-útca 19. szám.

3—3

Felhívás.

A szentesi hengermalom r. t. igazgatósága ezennel közzé teszi, hogy a szentesi hengermalom r. t. a felszámolását jegerősen elhatározta, és hogy a felszámolás illetve a r.-társaságnak ez útoni feloszlása a keresked. cégjegyzékbe bevezettetett és közzétététt.

Ennélfogva felhívja az alírolott igazgatóság a társaság hitelezőit, hogy követeléseiket ezen hirdetésmi harmadszori közzétételétől számított 6 hó alatt érvényesítsék.

Szentes 1896. évi július hó 27-én.

Az igazgatóság.

Néhai Kiss Ferenc örökösét

illető városi ház, derekegyházoldali, nagy- és kistökéi tanyaöldek, s szőlő-föld szabadkézből eladó, — esetleg a derekegyházoldali föld haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet **Kiss Zsigmond** ügyvéddel.

52-25

SZIVATTYUK

minden neme, házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparcélokra.

UJDONSÁGI!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxidálási módszer szerint inoxidált szivattyúk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve. **W. GARVENS, Wien,**

MÉRLEGEK,

legújabb javított rendszerű tizedes, százados és hídmerlegek fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari célokra. Embermérlegek, mérlegek házi használatra, barommérlegek.

Commandit-társaság szivattyú- és mérleg-gyártásra.

I., Wallischgasse 14. sz.
Schwarzenbergstrasse 6. sz.